

Tekst til hverdagslivspalten i TA lørdag 04.05.19

Av Beate Alstad

Flower Power generasjonens bidrag til samfunnet.

Her om dagen hadde jeg en klient på kontoret som var barn av hippie foreldre. En god del av samtalen var i forhold til hennes opplevelse av dette både som barn, men også som voksen.

Hennes opplevelse av barndommen var at familien ble sett på som annerledes. Spesielt det at foreldrene var frie seksuelt, noe som ikke var vanlig i 1960-årene, førte til at de ble isolerte fra de andre i bygda.

Hippiene var studenter og andre unge som kom fra hele USA, men også fra andre land. Begrepet "hipped", var allerede rundt 1900 tallet et uttrykk for å være velinformert og det å følge med. I New York Green age Village vokste det på 1950 –tallet fram et miljø av bohemer, kunstnere og forfattere som ble kalt beat-generasjonen med klar referanse til musikk. Allen Ginsberg oppfant begrepet "Flower Power" i 1965 og flere mener at skiftet fra beatnik til hippie skjedde spontant over natten våren 1967 i San Francisco under en overnattingsfest i Golden Gate Park med rundt 20 000 mennesker. Det var i den samme parken og området at den legendariske «the summer of love» fant sted bare måneder senere, selve hippie -fødselen. En av grunnene til den enorme gjennomslagskraften tillegges populærmusikken. Verdens første globale direkte -show gikk på lufta i 1967 med 400 millioner seere og Beatles spilte "all you need is love". Ja, Beatles og kanskje spesielt John Lennon og Yoko Ono spilte en viktig rolle i kulturen hvor de representerte idealer som ikkevold og fri kjærlighet med blant annet sangen Imagine.

Selve hippie kulturen ble erklært død allerede høsten 1967, så det var på mange måter 1968 som var året da frustrasjonene toppet seg og ungdomsopprøret ble til noe mer alvorlig og politisk. Drapene på nytenkende ledere som Robert Kennedy og Martin Luther King var i sterk motsetning til freds- og kjærlighetsbudskapet. Mer enn noe annet var det Vietnamkrigen, atomvåpen, rasemotsetninger, mektige menn med gammeldagse verdier som frustrerte unge i USA. Musikalen "Hair" Fra 1968 tok pulsen på samtiden og tegnet et ganske komplett bilde av hippie-bevegelsen. Det var både en politisk, seksuell og kulturell bevegelse, med generell mistro til autoriteter og styresmakter.

«Make love not war». I kontrastene til mytene om fri sex holdt de fleste hippier sammen i par, men de fikk likevel betydning for ettertidens sexliv. Bølgen av feminisme og kampen for homorettigheter som fulgte etter 1960 – tallet var hippienes viktigste bidrag til samfunnet, men også selve ungdomsbegrepet. Mange statsvitere mener at før opprøret på 60 –tallet gikk man rett fra å være barn til å bli voksen. Ungdomsbegrepet kom fra USA og ble spredd til hele verden ved hjelp av musikk og filmer fra slutten av femtitallet. Men selv hippiene ble lei av denne livsstilen etter hvert, den var for de aller fleste en ungdomskultur- og kun det.

Min klient følte at skammen over egen oppvekst bleknet noe etter et dypdykk i hippienes historie hvor hennes forståelse av foreldrene ble både nyansert og fikk en annen betydning. Til slutt kunne hun faktisk kjenne på et streif av stolthet over dem.